

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

זוהר הצלה

חלק כח

ובו שאלות ותשובות לעם ישראל

מבואר בחז"ל גודל מצות תוכחה ומחאה וחיוב הערבות על כל אחד ואחד מישראל למחות ביד עוברי עברה, בכל הש"ס בבלי ירושלמי מדרשים זוה"ק, ספרי הראשונים וגדולי אחרונים. על כן אנו יוצאים בקול קורא למען הצלת עם ישראל, להקים השכינה מעפרא, לפדות נפשינו והגאולה השלימה ברחמים.

אור הזוהר 305 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

בעלמא! ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו וגורם עוני בעולם ואורך הגלות! ובתיקון ל' כתב, שהם גורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדון בעולם, וגורמים לרוחו של משיח שילך מהעולם ולא ישוב! (וכן איתא במס' שבת ל"ג [ע"פ הגר"א בתיקון ל']). - היוצא מכל זה שכל מי שאינו לומד את ספר הזוהר הקדוש, הרי גורם לבזה חרב הרג ואבדן לעולם, ואלו עבירות שבין אדם לחבירו שאפילו יום הכיפורים אינו מכפר עליהם, (ס' איפה שלימה). ובאופן כזה אין באפשרותו לקיים עד שירצה את חבירו, מחמת שנאבדו כבר רח"ל. - וכבר יצאו גדולי ירושלים (בראשות כ"ק מרן הגר"ח זוננפלד זצ"ל) וגם הגה"צ חברי הביד"ץ של עדתנו וחתמו בקריאת קודש (תרפ"א, ותרצ"א ותשס"ב-ד) ללמוד את הזוהר הקדוש על הפרשה מידי שבוע, ועל כל פנים דף אחד של זוהר ביום.

על כן אנו קוראים לכל המנהיגים, רבנים וראשי ישיבות שליט"א וראשי כוללים שכל רב וראש ישיבה ראש כולל מגיד שיעור ומשפיע, שינהג ללמוד בכל יום בבית מדרשו עם כל קהילתו לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר, שלוקח רק דקה, לישועת כלל ישראל, וכן כל בחור בישיבה ואברך ככולל ילמוד לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר ביום. וכן המלמדים ילמדו עם תלמידיהם בכל יום עמוד אחד לפני התפילה כמו"ש בוה"ק (פר' וירא קיח), קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות, וז"ל בתרגום ללשון הקודש: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשהיה קרוב לימות המשיח, אפילו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

בוא וראה מה שאמרו חז"ל בירושלמי על שלמה המלך שהיה קודש קדשים, וטעה ועבר על ציווי התורה של לא ירבה... ובגלל זה נטרד ממלכות: (ירושלמי סנהדרין פ"ב ה"ז): תני רבי שמעון בן יוחי עלה ספר משנה תורה ונשתחט לפני הקב"ה,

אמר לפניו רבון העולם, כתבת בתורתך כל דייתקי שבטלה מקצת בטלה כולה, והרי שלמה מבקש לעקור יו"ד ממני, אמר ליה הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל, עכ"ל. ואם כן אפילו הגדולי ישראל הכי הכי גדולים אין יכולים לבטל אות אחת מן התורה בין תורה שבכתב ובין תורה שבעל פה, ובזוה"ק מצוה אותנו ללמוד זוהר לכל ישראל כדי שנזכה לתשובה אמיתית באהבה תשובה עילאה ונגאל ברחמים, ואם לא שומעים בקול משה רבנו, "אמר ליה הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל". בוא וראה מה דכתבו בזו"ח פ' נח שכל ענין הגאולה והתשובה תלוי על רישי כנישתא, ואם כן, צריכים כולם להורות לישראל שילמדו זוהר הקדוש, כי אנו מאמינים בני מאמינים שמשו רבנו הוא אדון כל הנביאים, ונבואתו אמת, ולא תשתנה לעולם ח"ו. ובזכות התנא האלוקי הרשב"י תעמוד לכל ישראל להושע בכל הישועות והנחמות, ובדא יפקון מן גלותא ברחמי, אכ"ר.

שאלה: למה הרב כותב באופן חמור וקיצוני כל כך, נגד כל הרבנים הגדולים והראשי ישיבות, וארגונים של מחזירי בתשובה? - תשובה: הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ח: אומר שכל הת"ח שלא רוצים ללמוד זוה"ק הם הולכים נגד משה רבינו. ועיי"ש בביאור המקדש מלך.
שאלה: למה הרב אומר שדווקא הם אחראים על כל האסונות והצרות? - תשובה: בתיקוני זוהר תיקון ל' כתוב על מי שלא רוצה שילמדו זוהר הקדוש: "אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמתלקת היא רוח המשיח".
שאלה: למה יש בחורים שמתקלקלים? - תשובה: המהרח"ו כותב בהקדמה לעץ חיים שמי שלא רוצה ללמוד זוה"ק עליהם אמר הפסוק: "יכל

הגבעות המקלקלו" אלו הבחורים התלמידים הקטנים שרואים את מלמדיהם שאינם רוצים ללמוד זוה"ק ותורת הסוד, על פן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם תלודת טיט ורפש לכפר בהכמת האמת... ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר בזהר. ועוד כתב שם, כי הכל תלוי בעסק ההכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחרו ועכוב בגין בית מקדשנו ותפאתנו.

שאלה: למה גזירת הגיוס באה? ומי אשם בזה? - תשובה: כבר לפני מאה שנה בשנת תרע"ד, תחילת מלחמת העולם הראשונה, כבר כתב המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה ז"ע שאחרי שנתמעט לימוד הזוהר והקבלה בעולם נגזרו גזירות הגיוס ועוד צרות משונות רח"ל.

שאלה: גזירת הקיצוצים הכלכליים, מי יכול להינצל ממנה? תשובה: בזוהר הקדוש כתוב שלפני ביאת המשיח הערב רב יעשה צרות ודוחק גדול ללומדי התורה, ויקח מהם מיסים קשים, ובזוה"ק ברעיא מהימנא כתוב שלומדי הזוהר בהם אין ניסיון, והם נגאלים ברחמים, כי הם אהוביו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. ובאמת כבר הרעיא מהימנא [הוא

משה רבנו ע"ה] מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, כי תורת הרש"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ר"ט).

אחינו בית ישראל, עת צרה היא ליעקב, ואין לשקוט בעת הזאת, ידוע לכל שאנו נמצאים עכשיו בסוף הגלות, ורוב הסימנים שכתבו חז"ל בעקבתא דמשיחא כבר נתקיימו, וצרות רבות וגזירות קשות פוקדות את ישראל בארץ הקדוש ובעולם כולו, ובפרט הגזירה הנוראה על בחורי ישראל והחינוך הטהור, עם ישראל זקוק לרחמי שמים מרובים, ומן השמים מעוררים אותנו לתשובה, ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים. - לכן חובה קדושה על כל אחד ואחד ללמוד פרד"ס בכל יום ויום (האר"ז בלשעה"מ), ובלימוד הזוהר הקדוש יוצא ידי חובת לימוד הקבלה (כף החיים סי' קנ"ה). כי אם מחסרים את חלק הסוד הרי גורמים פירוד ח"ו בעולמות העליונים והרי לימודם פגום, וכפי שנכתב בתיקוני זוהר (תיקון מג) על מי שלא לומד ומי שלא אומר ללמוד, טב ליה דלא אתברי

בודאי יכנסו לחדרי לבבו ויעשו רושם. ואם אפילו דבר זה היה קרוב לודאי שלא ישמע לו, אפילו הכי אם היה נשאר רק ספק אחד, אפילו על הצד היותר רחוק, שדבריו יעשו רושם כעת, או לאחר זמן, גם כן היה רמיא עליו להוכיח. הלא אין הולכים בפקוח נפש אחר הרוב אפילו לחלל שבת, מעתה דון קל וחומר מכל שכן להציל נפשות הלקוחים למות ומטים להרג, מיתה כזו שהיא מיתות עולם, כמו שהזהיר שלמה (משלי כד יא) **הצל לקוחים למות ומטים להרג אם תחשוך.**

מה הן הדבר שיאמר להם בתוכחתו, מי היו אבותיכם ואיך הם נהגו בעיני הדת ולחזק דברי תוכחתו יאמר להם: רבותי עבור שדברי יחזקאל הנביא (ג יח) דמו מידך אבקש נאמנים אצלי, אני ירא לנפשי, ועור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו, וחס ושלום אין אני רוצה לאלמן את אשתי, ולייתם את בני, והכר פנים לא טוב, לכן אדברה וירוח לי, ואל אדם לא אכנה, זכרו נא והתבוננו מאין באתם ומי היו אבותיכם, ואיך קיימו ושמרו מצותיה של תורה, ואיך היתה ספונה אצלם מצות שמירת שבת ששקולה נגד כל התורה, ואיך היתה לימוד תורה וגידול בנים לתורה יקרה אצלם, ראו נא ממקבת בור נוקרתם, ומי היו אמותיכם, ואיך שמרו דת משה דהיינו שמירת והרחקת נדה בכל פרטיה, ואיך היו נוהרים בדת יהודית לילך בדרכי צניעות בעיני מלבושים, ומכל שכן בעיני שער ראשם, ובלא שינוי שם ולשון. ובפרט בעיני כשרות הבית. ואיך היו גדורים ומסויגים שלא להתערב ולהתדמות ולהתחבר לאומות העולם בכל העינים שציותה התורה.

איך ומדוע היתה ירידה כה עמוקה במשך זמן כה קצר הגם שראיתם אצל אבותיכם ההיפוך

ועתה נא פקחו עיניכם וראו דרככם בגיא. איך ירדתם במשך זמן לא כביר עשר מעלות אחרונות בענין קיומה של תורה ואמונה. הגם שראיתם מאבותיכם היפוך כל אלה. ואם חס ושלום לא תטיבו מעשיכם איך לא תבושו להתיחס ולומר שאתם בני אברהם יצחק ויעקב, ונשותיכם בנות שרה רבקה רחל ולאה. כן הוא החיוב שיאמר המנהיג אפילו אם יש לו קצת יראת האמת בלבבו ומאמין שה' ותורתו והשגחתו אמת הוא.

אצל המנהיגים הרעים אבדה האמונה מכל וכל, וזהו הסיבה לצאן האובדות **מה** שאין כן מנהיגים רעים כהיום הזה אשר ישנו בכמה מקומות שאבדה אמונה אצלם מכל וכל, [ואלה הצאן אובדות מה יעשו כי אין להם הדרכה]. מעתה אפשר כוונת המדרש כך הוא, עבור שהכל הולך אחר המעמיד ואחר המנהיג. אם הוא ירא ה' באמת בודאי אינו נושא פנים ואינו חונף, ואומר דברי תוכחה כראוי, ועל ידי כן מביא טובה לעולם (כמחול' הנזכר לעיל).

התורה מצווה שהציבור לא יקבל מנהיג שיש לו אלהים אחרים, דהיינו שרועים עצמם עבור פרנסתם ואין מוכיחים ומדריכים את הציבור

שהתורה אמרה לנו מוסר, שכל ציבור וציבור שרוצים לקבל עליהם מנהיג ומורה דרך, שלא יקבלו עליהם אלהים אחרים. ומפרש המדרש כוונת התורה מאחר שהמה רק רועים לעצמם עבור פרנסתם, אין נותנים תוכחה והדרכה לציבור, ועל ידי כן מאחרים הטובה שלא תבוא, טובה זו שהיתה ראוי לבוא לעולם עבור תוכחה המה מאחרים.

לא כל מוכיח הוא באמת, כי מהשפה ולחוץ דבריו ולבו בל עמו והתורה הזהירה שלא ימנו עליהם מנהיג חונף צבוע שמעכב הטובה מן העולם

אבל כעת איה המקום ההוא ואיזו ציבור שיקבלו עליהם מנהיג שלא יאמר תוכחה, ואם לא יאמר תוכחה יאמר [מאראל] אדרבה הלא יש לוועזים מהמתקדשים והמטהרים האומרים מוסר

תימה האם בשביל כבוד וחירות עוזבים תורת ה', שאלפים שנה מסרו אבותינו נפשם עליה בגזירות ושמדות ולא עזבוה

תמה אני איך לא בית אדם לכם, גם אם כדבריתם כן הוא שתרויחו בזה יותר כבוד ויותר חירות, הראוי ונכון הוא למכור הבכורה עבור נזיד עדשים, לעזוב תורת ה' אשר היא לכם מורשה מאבותיכם ומאבות אבותיכם, אשר קבלו מסיני זה כמה אלפים שנה, וכמה שמדות וגזירות עברו עלינו עבור קיומה ולא עזבנוה, וכל זאת באתנו ולא שכחנוך.

כעת שאנו גרים במלכות של חסד ואין שום מניעה לקיים התורה נעזבנה בשאט נפש, תמיה? ומבזים אנו בעיני האומות בגלל זה

ועתה שאנו דרים בין מלכי חסד וכל תושביה, חוריה, כומריה, וסגניה, אנשים טובים ובעלי מדות, ואין לנו מהם שום מניעה וביטול בענין קיום תורתנו. ואנחנו נעזבנו בשאט נפש בתמיה, לחלוף עולם עומד וקיים לעד ושכר נצחיי, עבור חיי שעה. בושיה היה לכם. וגם נגד האומות אשר אתם רוצים להחניף להם ולהתדמות להם ולהתנהג כמוותם להוסיף לכם אהבתם. האמת ברור הוא שאתם מבזים בעיניהם על ידי כן, כי חמרא בעי קרנא אודנה דהוי ליה נטלו ממנו, כמאמר חכמינו ז"ל (ילק"ש מ"א, רכב) 'סהדי שיקרא איגרייהו זילי'. כי הם יש להם תורה שלנו ויודעים מכל אלה הפסוקים שאנו מוזהרים מדת תורתנו הק', להיות מובדלים בכל עיני קיום דתינו מהם. וגם ראו כל זה מאבותינו מכמה אלפים שנה שהיינו עובדים את ה', רק על האמונה זו שלא להתדמות לשאר אומות, ועתה רואים המה שאתם עוקרים כמה אזהרות ול"ת מהתורה, הלא משה לא בא מסיני כעת להתיר כל אלה. עבור זה יודעים בלבם גם אם אין אומרים כן בפירוש, שאתם ומנהיג שלכם וכל המתחברים והנלווים אליכם, חנפים, ובאלקי ישראל אינכם מאמינים. ואלקים אחרים אין לכם.

ה' הוא המעשיר והמוריש משפיל ומרומם ואין לירא מנאק באם נתרחק מהם ונלך בדרכי אבותינו הק' כי שומר מצוה לא ידע דבר רע

ושנית. תדעו נאמנה שעליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע, והוא המוריש, והוא המעשיר, והוא המשפיל והוא המרומם, ופלגי מים לב מלך ביד ה'. ואם ישראל שומרים התורה כראוי והולכים רק בדרכי אבותיהם הקדושים, הגם שמכח זה אנו מרוחקים מהם מאד מאד, ויוכל דבר זה לפי שכלינו הדל חלילה לעורר שנאה ונזק, עם כל זה לא נירא, שמובטחים אנו שהוא אומר ועושה, שדבר אחד מדבריו לא ישוב ריקם, שאמר (תהלים קכא ד) 'הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל'. שומר מצוה לא ידע דבר רע (קהלת ח ה), הקול קול יעקב אם ישראל שומרים קול תורה שבכתב וקול תורה שבע"פ מסבב הקדוש ברוך הוא שיהיה עשו אוהב אותנו.

המנהיג שמוכיח בדברים הנ"ל, בודאי ישמעו לו כשדבריו יוצאים מן הלב, ואם לא ישמעו כולם ישמעו מחציתם, ואם לא אל כל הדברים על כל פנים מחציתן, ואם לא היום ישמעו למחר, אפילו יש רק ספק אחד על צד רחוק ביותר החיוב להוכיח, כי אין הולכין אחר הרוב בפקוח נפש לחלל שבת, וק"ו להציל נפשות הלקוחים למות מיתת עולם

ואם המנהיג אמר יאמר להם כדברים האלו ומקירות לבו, בלי ספק שישמעו לו, כי דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב. ואם לא ישמעו כולם, ישמעו מחציתם, ואם לא ישמעו כולם, ישמעו מחציתו, ואם לא ישמעו לעת עתה ישמעו למחר, ויש מחר שהוא לאחר זמן. כי קול דודי דופק והגבאים אלו פגעו הזמן מחזירין תדיר, ואז אם בא על אדם דבר מה, הן בממונו או בגופו או בכל הדברים הנוגעים לו, אז יכנע לבבו הערל, ומתוך כך משים אל לבו תוכחת דברי אלקים חיים מה ששמע ממנהיגי האמת, הגם שאז היה מקשה ערפו. אבל כעת שפקודת כל אדם גם עליו יפקד,

מערתה לפי זה יש כמה וכמה זקנים וישישים אשר המה באמת צעירים לימים מאד מאד, כי ימי חייהם לרוב היה רק לרדוף אחר עולם הזה ותאותיו, הרג בקר ושחט צאן וכיוצא באלה. והנאת עולם הזה היא רק הנאה אותה שעה לבדה שנהנה, ומיד כשעבר הזמן הוא רואה בעצמו שאבד זמנו לריק. ומה יתרון לו בכל הנאותיו שהיה לו. מה שאין כן הנאות עולם הבא שפעל ועשה וקיים מצות השם ותורתו, ימים האלו נשאר לו לעולמי עד, ואותן הימים מעט מזעיר יש לו והוא הוא הצעיר באמת ולא זקן וישיש, אבל אברהם שהיה כל ימיו שם דרך, כמאמר חכמינו ז"ל (מ"ק ה.) 'השם אורחותיו' סגי שויה, לא אבד מכל ימי חייו אפילו יום אחד לריק. ועליו אמרה תורה בדרך שבח אברהם היה זקן, זקן כזה שהביא כל הימים עמו. והנה האדם בעולם הזה כל ימי חייו יש לפניו שני דרכים ושני עבודות אשר המה ערב או מועיל, או טוב ונעים, כי טוב ומועיל הכוונה מה שתכליתו הוא טוב וסופו הוא לתועלתו ולהצלחתו, וערב או נעים הוא רק לפי שעה בשעה שנהנה הוא מתוק לחיך ונעים לפיו ותו לא.

והשי"ת נתן לנו תורה הקדושה וצוה על האדם לעבדה ולשמרה להיות עובד אדמתו ישבע לחם, דהיינו ע"י קיום מצות תרי"ג הקדושים יש בידו לטהר ולקדש ולזכך כל רמ"ח אברים שס"ה גידים שלו, עד שמכח זה יזכה ליום שכולו טוב וליום שכולו ארוך, כמו שאמרה תורה (דברים ל ט) כי הוא חייך ואורך ימך, ורק ע"י קיומה של תורה ומצוותיה הקדושים יוכל להרויח ולהשיג לרב טוב הצפון ועין לא ראתה. ולא דבר ריק הוא מכס, אלא בדבר הזה בזכות קיומה של תורה תאריכו ימים. וזה הוא עובד אדמתו דהיינו הגוף שמפיפה ומקדשו יפוי אחר יפוי וקידוש אחר קידוש, עד שיזכה למה שאמרה תורה (ויקרא י"א מד) **והתקדשתם והייתם קדושים**, וזה הוא באמת הטוב והמועיל, אבל ערב ונעים אינו, מאחר שקיומה של תורה שואלת ותובעת לפרוש מכל תענוגי עולם הזה ומכל מיני מותרות, בכל ענינים, באכילה, ושתייה, במלבוש, ובשינה. עד שאמרה תורה (דברים יז ט) **ודברת בם ולא בדברים בטלים** (יזמא ט).

וצריך שלא ישכח ה' אפילו רגע אחת, שהרי אמרה תורה (שם י"א כב) ולדבקה בו, ובכל דרכיך דעהו (משלי ג ט), דהיינו גם כשעוסק לפעמים על פי ההכרח בעניני עולם הזה, דהיינו לאכול ולשתות וכיוצא באלו, צריך לשקול הכל בפלס ובמאזני משפט אשר לה, מה הוא הצריך לו אשר מוכרח לעשות, ומה הוא מותרות, מעתה דרך זה אינו ערב ואינו נעים, אבל טוב ומועיל הוא, ולעסוק בעניני עולם הזה ולרדוף כל ימיו אחר תאות ותענוגים, לפי שעה כשנהנה הוא נעים וערב.

אבל כשבא בימים והגיע לימי הירידה ורואה שיום הפירוד הלך ובא, לבו מצטער ונאנח עבור שרואה שכל יגיעתו לריק היה, הגם שהיה כל ימיו איש מצליח והיה לו עושר רב, ומקנה וקניין, ובתים ונחלות, שדות וכרמים, אבל מה יתרון לו בכל עמלו. הלא שלמה אמר (משלי י"א ד) **לא יועיל הון ביום עברה**. ודוד אמר (תהלים מט י"א יח) **ועיבו לאחרים חילם, ולא ירד אחריו כבודו**. ועתה בימי זקנותו עושה חשבון עם נפשו לבדוק ולפשפש ולחפש מה פעל ועשה בכל ימי חייו, דברים כאלו שהמה מצות השם, מאחר שהוא רואה שרק דברים אלו ילכו אתו וילוו אותו, ולא לבד אתו אלא גם לפניו שנאמר (תהלים פ"ה י"ז) **צדק לפניו יהלך**, ומה שעשה כל ימיו לטפל דטפל והוא באמת העיקר, ולא היה מתעסק בהם רק מעט מעט מזעיר. עתה מצטער ומתחרט על שהלך בדרך הכסילות ועזב אורחות יושר.

ויראה לרוב, ולפעמים גם מקללים בתוכחתם מרוב התלהבות, ופוק חזי אני אומר לך כי יחנן קולו אל תאמין בו, כי גם אז כשנראה לעין שקנאת ה' בוערת בו כל כך עד שמקלל בתוכחתו, תדע נאמנה כי שבע תועבות בלבו [ווייל דאס אללעס ברויך מאן צו דיא פערשטעלונגס קונסט]. אבל בני אדם אשר רק לעינים יראו אינם מבחינים, מה שאין כן הבוחן לבבות וצופה נסתרות, משום הכי אמרת תורה לא יהיה לך אלקים אחרים על פני, ולכאורה אלו שני תיבות על פני שפת יתר המה. אלא משום שיש כמה וכמה שאומרים תוכחה ומוסר, אפילו הכי הן המה המאחרים הטובה שלא תבוא, עבור שכל תוכחתם הוא רק משפה ולחץ ולבם בל עמם, ובאמת רק דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב ולא זולת, משום הכי הזהירה תורה לכל מקום ולכל ציבור שלא ימנו עליהם מנהיג כזה שהוא חונף, וצבוע, שמאחר ומעכב הטובה מן העולם. ואם תאמר הלא עיקר משכורתו הוא עבור זה, הלא אין מעשיהו שום דבר, לא למד, ולא לומד, לא קיים, ולא עשה ולא עושה, רק לדרוש תוכחה דרשות הנקרא [פרעדיגען]. משום הכי אמרה תורה על פני, לפני גלוי תועבות, לבו ואני יודע שהוא מאחר הטובה משום שכל תוכחתו הוא שוא ותפל. וזה הוא המשך הפסוקים אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, והבחתני בין טפה של בכור לשאינו בכור, אני אבחיך.

איתא בספרים שכל גאולת מצרים היתה רק הכנה לגאולה העתידה בב"א. ואין בן דוד בא עד שיכלו שופטים רעים, שנאמר (ישע"א כו) **"ואשיבה שופטיך כבראשונה"** אז יקראו לך עיר הצדק וגו' (שבת קלט).

פרק ל

בכלל הפרט ג וז"ל:

איך על ידי שלא הגיע להוראה ומורה, חללים מפיל:

דברים ס"י כח פסוק כח כט: **יככה ה' בשגעון ובתמהון לבב וכו'** עד והיית אך עשוק וגזול כל הימים. והדבר תמוה נהי שאמת הוא מי שזיכה אותו השם בשפע ועושר שיוכל לפרנס את ביתו בכבוד דבר זה ענין גדול הוא מאד - והראיה שהרי איוב אמר על זה (לו כא) **בחרת מעוני**, שבחר יותר ביסורים ממה שיהיה לו עניות, אבל מאחר שכבר אמר לעיל פסוק כ' כ"א כ"ב קללות כאלו שיש בהם כל מיני חלאים ודבר רחמנא ליצלן, מעתה מה זה קללו עוד שיהיה עשוק וגזול כל הימים, הלא יש בכלל מאתים מנה, הלא יותר נוח לו לאדם להיות מחזיר על הפתחים כל ימי חייו ויהיה בגופו בריא וחזק, ממה שיהיה לו עושר ויהיה מוכה בחלאים רעים, ומכל שכן מיתה. ובעל הטורים מביא מסורה על יככה ה' בשגעון, והוא בשגעון ינהג (מ"ב ט ט).

מסביר באריכות בדברי תוכחת מוסר איך צריך אדם מישראל להתנהג במשך כל ימיו חייו, ובעבור שאין לו רב או מנהיג אותו המוכיחו מעביר כל ימיו ושנותיו בבהלה ונראה לענ"ד ליישב בדרך כזה אשר תבין, כי אותו קללה עשוק וגזול כל הימים היא באמת יותר קללה נמרצת מכל מיני חלאים ודבר, ותורה קללה בדרך לא זו אף זו. דהנה הזוהר (ח"א קכט.) מפרש פסוק (בראשית כד א) **ואברהם זקן בא בימים** שהיה זקן בדרך זה שכל הימים אשר חי ועברו עליו היו שלו ואחד מהם לא נעדר, שאמרו חכמינו ז"ל ביום הדין של אדם באים כל ימי חייו כל יום ויום בפני עצמו להעיד לפני הדיין האמת, לאמור אני יום רביעי בשבת חדש כסליו פ' מקץ שנת ת"ר היה ראובן בן לאה כל היום הזה עוסק בעבודת ה' ובתורתו ולמחרתו בגמ"ח ונשא ונתן באמונה. וכן להיפך אם עבר עבירה.

וכל זה מגיע להם מפני שלא היה להם רב או מנהיג אמת, שאם היה מוכיח להם בוודאי היו שומעים לתוכחתו לכל הפחות בסוף ימיהם כשמוטלים על ערש דוי

ואם ספק אם היה בכל המקומות האלו רב או מנהיג שהוא מאנשי האמת אם היה מוכיח אותם על דרכיהם, והיה אומר להם מה יהיה בסופם, אם תוסיפו לעשות כאלו וכאלו להמיר כבודו בלא יועיל, כמה וכמה היה שומעים לדבריו, גם בימי בחרותם ובעלייתם, ויש אשר היה משליכים דבריו אחרי גוום. אבל כשהגיע לימי ירידה, וכל שכן בימי הזקנה, ומכל שכן בימי עוני וצרה בודאי היה שומעים לתוכחתו, [ומכל שכן וקל וחומר וכן בנו של קל וחומר אם כבר הגיע לסוף ימיו וגם מוטל על ערש דוי, אם אז היה אומר לו תוכחת מוסר דבר דבר על אופניו כמה ימים עברו לו, ואיך ובאיזה אופן עברו לו, ומה עסק בהם עבודת יצרו או עבודת יצורו, ושהשאל אין בית מנוס לו. אלא על כרחך צריך ליתן דין וחשבון על כל מעשיו ודרכיו מעודו ועד היום הזה, ואח לא פדה יפדה איש ולא יתן אלקים כפרו, ואם אין אני לי מי לי, ובאמת כשאני לעצמי מה אני הפלגה לגדלות, דיש קונה עולמו בשעה אחת, ותשב אנוש זכא עד דכדוכה של נפש, והחפץ אחפוץ במות רשע כי אם בשונו רשע מדרכיו וחי, והכל הולך אחר החתום. ואשרי זקנתינו שכפרו על ילדתינו] **שלא די שדברי תוכחתו יעשה רושם בלבו עד שיתעורר משניתו זה שבעים שנה מתרדימות ושינת שכרות מייך תענוגי עולם הזה ויקיץ ויתודה בלב נשבר ונדכה.** ה' אלקי בושתי ונכלמתי להרים ראשי, ובדרך רע הייתי עומד כל ימי חיי, אל תשליכני לעת זקנותי שאזכה שתקבלני ותשיבני לתורתך, וכשתגיע עת פרידתי יהיה שלום במנוחתך, אלא גם יתן תודות אלף אלפים וינשק עפר רגליו עבור שעלה על דעתו לעוררו לזה.

הרב או המנהיג האמיתי איזה אושר גורם לו בתוכחתו בעולם הבא אחרי שמתחרט על התנהגותו במשך כל ימי חייו עלי אדמות

ואם הרב הצדיק עושה כן מה גרם לו ומה נתן לו בזה - מה נתן - תחת **אשם לא תכבה** ותחת **תולעתם לא תמות** ותחת **זראון לכל בשר** (ישעי' סו כד), ותחת **"אחרית רשעים נכרתה"** (תהלים לו לח), ולזכר עולם יהיה צדיק (שם קיב ו), מכל שכן ומכל שכן הבעל תשובה שגדול מצדיק, ומה יתן לו עוד.

המשך בעלון 306

והנה בנח פירש"י על פסוק (בראשית ו ט) **אלה תולדות נח נח איש צדיק**, שתולדותיהם של צדיקים המה מעשים טובים, אבל בנים ובנות שנקרא גם כן תולדות שם זה הוא רק בדרך העברה ושם מושאל. אבל תולדות האמיתיים המה רק תורה ומעשים טובים. והראיה שבעת פטירתו בניו ובנותיו רק כח בידם ללותו עד חצר מות ותו לא, אבל אותן תולדותיו שהמה תורה ומעשים טובים נאמר עליהם (משלי ו כב) **בהתהלך תנחה אותך** כשינשאוך מביתך לחצר מות, תורה ומעשים טובים שלך ילכו אתך להגין עליך משבעה דינים שעוברים עליו מעת מותו עד שיומרק עונו. **בשכבך** בקבר **תשמור עליך** תורה ומעשים טובים שלך מצער חיבוט הקבר. **והקיצות** ליום הדין **היא תשיחך** יהיה תורה ומעשים טובים אשר לך מליצי יושר להמליץ בעדך.

מעטה פקח עיניך וראה מי הם הבנים והתולדות האמיתיים אשר לך, ומי הם התולדות אשר ראוי לקרותם בנים רק בדרך העברה ושם מושאל. [וראוי ליקח מוסר מדוע היתה **בת עמי לאכזר כיענים במדבר גם תנין חלצו שד הניקו גוריהן, ועוללים שאלו לחם ופורש אין להם** (איכה ד ג-ד), עבור בנים ובנות כאלו שהמה רק בניו ובנותיו על דרך העברה ושם מושאל, ושם עצם שלהם הוא בנים חורגיים, עבורם טורח כל ימי חייו ומאבד זמנו היקר שהיה יוכל לקנות בזמנו חיי נצחיים, מאבדהו עבור למלאות שאלתם בכל עניני עולם הזה, וכל תאותיהם בעניני אכילה, ושתייה, בעניני מלבוש, להיותם כאחד מבני חורי הארץ ולהפריז לנדוניה שלהם סך עצום מאד. וכל זה הוא עושה מרחמי אב על הבן. ולבניו ותולדותיו שהמה בניו האמיתיים לא בדרך העברה ושם מושאל, עליהם הוא אכזר ואביר לב **בהשתפך נפשם אל חיק אמותם** (שם ב יב), ובקשו אוכל למו (שם א יט) ופורש אין להם (שם ד ד)].

ועל פי הדברים האלו, כשנשים עין פקחא לדרכי כמה בני אדם, ומכל שכן בכמה מקומות גדולים אשר ישיבות כרכים קשה, שמבלים רוב ויש גם כל ימיהם, בהבלי שוא לרדוף אחר תאות עולם הזה בכל פרטיו, הן באכילה ושתייה, ובמלבוש, ובשאר תענוגים, שרים ושרות, שדה ושדות, והיה כנור ונבל ותוף וכו', וגם שיבה זרקה בו והוא לא ידע, ואין איש שם על לב כי יבוא אחרית ימיו כי יפקוד מה אשיבנו.

מהפך: בכל תרומה שאתם תורמים לצדקה אינכם יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, אם הכסף הולך נטו לצדקה. במפעל הזוהר העולמי אתם תורמים ויודעים במאה אחוז נטו שכספכם מנוצל למטרה, כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. ברשותינו דפי אידרא, זוהר, עלונים, וספרים מוכנים לדפוס, הרתמו ותרמו בעין יפה, לפרטים: 0527-651911 - ישנה אפשרות לרשום על העלון "לעילוי נשמת" או "לזכות התורם" וכדומה.

כל התפילות מתקבלות רק על ידי לימוד זוהר הקדוש, הזוהר הקדוש היא טבעת מלך מלכי המלכים, ומי שילמד ינצל.